

Arbejdsmarkedsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 11. september 2008

Det fremgår af pressen, at arbejdsmarkedets parter i forbindelse med forhandlinger om finansloven har givet tilsagn om at "se på" sygedagpengeområdet.

Jeg skal som supplement til debatten tillade mig, at henlede opmærksomheden på sygedagpenge og andre offentlige ydelser som et led i borgernes økonomiske beredskab ved skader/ulykker med personskade.

Jeg har kendskab til problematikken fra ansættelse i en kommune som regresmedarbejder. For god ordens skyld skal jeg pointere, at nærværende henvendelse udelukkende foretages som privatperson.

Efter erstatningsansvarsloven har ofrene for ulykker med personskade forvoldt af en ansvarlig skadevolder ret til følgende godtgørelser/erstatninger

- for varige følger af skaden
godtgørelse for varigt mén
erstatning for tab af erhvervsevne
- for midlertidige følger af skaden
godtgørelse for svie- og smerte
erstatning for tabt arbejdsfortjeneste

Som overvejende hovedregel betales godtgørelserne/erstatningerne af et forsikringsselskab. Det skal dog bemærkes, at når den ansvarlige skadevolder er en voldsmand, er denne ikke dækket af en ansvarsforsikring. I øvrige tilfælde kan der tegnes en frivillig ansvarsforsikring eller der forekommer en lovpligtig ansvarsforsikring.

Borgernes primære værn mod økonomiske følger af personskader er således forsikringssystemet og ydelserne er finansieret af forsikringstagernes præmie.

Hvis borgerne imidlertid udelukkende skulle være afhængig af forsikringssystemet, ville de fleste opleve, at måtte gå fra hus og hjem inden de fik udbetalt deres erstatning.

I tiden efter en personskaade er borgerne afhængig af offentlige ydelser, der udbetales hurtigt og uden spørgsmål om ansvar. Uden de offentlige ydelser – sygedagpenge, revalideringsydelse m.m. ville forsikringssystemet bryde sammen. I enkelte tilfælde træder kontanthjælp i stedet for sygedagpengesystemet. Forsikringssystemet er endvidere afhængigt af opfølgningen på Jobcentrene.

Når afregningen af erstatning for tabt arbejdsfortjeneste endelig foretages, udbetales borgerens tabte arbejdsfortjeneste med fradrag af modtagne offentlige ydelser. På afregningen til den skadelidte er forsikringsselskabets besparelse hidrørende fra offentlige ydelser således direkte anført.

I 1995 vedtog Folketinget en ændring af sygedagpengeloven for at opnå en besparelse på finansloven. Ændringen pålagde kommunerne at foretage regres for sygedagpenge. Den ansvarlige skadevolder / forsikringsselskabet blev således pålagt at afregne til kommunerne de sygedagpenge, der var fratrukket i erstatningen for tabt arbejdsfortjeneste til skadelidte.

Øvrige offentlige ydelser fratrukket i erstatningen for tabt arbejdsfortjeneste til skadelidte blev der ikke indført regres for.

For finansieringen af erstatningen for tabt arbejdsfortjeneste havde Folketinget hermed fastlagt en ikke helt logisk snitflade mellem finansiering fra forsikringspræmier og finansiering fra skat.

For en udenforstående er det uforståeligt, hvorfor der kun er etableret for regres for sygedagpenge og ikke for andre ydelser, der ligeledes fradrages i erstatningen for tabt arbejdsfortjeneste til skadelidte.

Ved seneste ændring af sygedagpengeloven blev regres afskaffet for sygedagpenge udbetalt som følge af en arbejdsskade, når skadelidte er ansat hos den ansvarlige skadevolder. Der blev argumenteret med, at det var for besværligt for den ansvarlige skadevolder (arbejdsgiveren) at besvare spørgsmål fra kommunen. Når arbejdsgiveren havde oplyst navnet på sit forsikringsselskab, foregik al korrespondance vedr. regres imidlertid mellem forsikringsselskabet og kommunen. Arbejdsgiveren skulle således kun besvare spørgsmål fra kommunen i de tilfælde, hvor skadelidtes eget erstatningskrav ikke var anmeldt til forsikringen eller hvor arbejdsgiveren ikke havde tegnet en forsikring.

Alle kommunale regresmedarbejdere er bekendt med sager, hvor en medarbejder (der stadig er beskæftiget hos arbejdsgiveren/den ansvarlige skadevolder) ikke ønskede sagen anmeldt til

ansvarsforsikringen. Anmeldelse blev således kun foretaget til den lovpligtige arbejdsskadeforsikring, der kun dækker de varige følger af skaden.

Først når og hvis medarbejderen havde været syg så længe, at han blev afskediget, ønskede han pludselig sagen behandlet hos arbejdsgiverens ansvarsforsikring. De kommunale regresmedarbejdere kom således i en vis udstrækning til at fungere som den, der foranledigede, at skadelidtes eget krav blev anmeldt. Kun i den udstrækning at skadelidtes eget erstatningskrav ikke anmeldes, har arbejdsgiverne opnået en administrativ besparelse ved afskaffelsen af regres for arbejdsskader.

Det bemærkes, at en del af arbejdsgiverne havde valgt at tegne en ansvarsforsikring uden dækning for en del af de kommunale regreskrav. Derved opnåede de en beskedent besparelse i præmien.

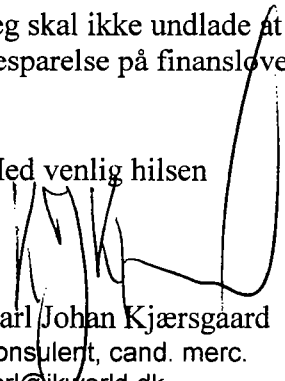
Det bemærkes desuden, at afskaffelsen af regres for arbejdsskader tilsyneladende ikke har medført en reduktion af præmien for arbejdsgivernes erhvervsansvarsforsikring.

Jeg skal herved opfordre til, at det overvejes at indføre regres for alle offentlige ydelser, der kan fradrages i skadelidtes egen erstatning for tabt arbejdsfortjeneste.

Jeg finder, at en sådan regresbestemmelse i modsætning til den eksisterende vil være logisk. Bestemmelsen kan indføres direkte i erstatningsansvarsloven.

Jeg skal ikke undlade at bemærke, at en sådan ny regresbestemmelse må betyde en væsentlig besparelse på finansloven.

Med venlig hilsen

Karl Johan Kjærsgaard
Konsulent, cand. merc.
karl@kjworld.dk